

**VƯƠNG QUỐC CỦA CÁC TÀNG
TRỜI ĐÃ ĐẾN GẦN**

Quyển sách nhỏ này ghi lại hai lời chia sẻ trong Hội Thánh tại Stuttgart và Hội Thánh tại Thụy Sĩ trong tháng 11 năm 2009. Những lời này được đặc biệt hướng tới các người trẻ tuổi và cho chúng ta một ý thức sâu sắc về mong muốn và kế hoạch của Đức Chúa Trời đối với chúng ta ngày nay - sự đến của vương quốc các tầng trời trên trái đất này.

Bởi vì không đủ thời gian nên nội dung chỉ được tạm sửa và cần phải được điều chỉnh thêm. Hình thức văn nói của người chia sẻ được giữ lại.

Chia sẻ 1

Vương quốc các tầng trời là một đề tài quan trọng. Ngay lúc bắt đầu Tân Ước, có chép rằng : *"Hãy ăn năn vì vương quốc các tầng trời đã đến gần"* (Ma-thi-ơ 3:2). Không phải ngẫu nhiên mà Chúa đặt Phúc Âm Ma-thi-ơ là Phúc Âm đầu tiên. Tại đây, Chúa được miêu tả đầu tiên không phải là một Đấng Cứu Rỗi, mà là con vua Đa-vít. Chúng ta thấy trong Ma-thi-ơ chương 1:1 ghi rằng: *"Gia phả Chúa Cứu Thế Giê-su, con cháu Đa-vít và con cháu Áp-ra-ham"*. Đây là một lời công bố rất quan trọng, bởi vì trong Cựu Ước, vào thời đại của Đa-vít, một lời hứa lớn lao đã được ban cho: Từ nơi thân thể của ông, một mầm mống - nghĩa là một con cháu của Đa-vít - sẽ xuất hiện, là Đấng ngồi trên ngôi đời đời. Trong Kinh Thánh, Đa-vít đặc biệt có liên quan đến vương quốc, tức vương quyền của Đức Chúa Trời. Anh em hãy nhớ rằng, trong Cựu Ước, dân Y-sơ-ra-ên là vương quốc của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã bắt đầu với Áp-ra-ham và từ Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cóp và mười hai chi phái, Ngài có được một dân. Nhưng Đức Chúa Trời không chỉ muốn có một dân mà Ngài muốn có một vương quốc. Ngài muốn có vương quốc của mình trên trái đất này. Chúng ta không được phép chỉ thấy sự cứu rỗi và chỉ quan tâm đến mình đã được cứu rỗi hay chưa, cũng như nhiều người chỉ biết đến địa ngục hay thiên đàng: "Nếu không được cứu rỗi, bạn sẽ xuống địa ngục, nhưng sau khi được cứu rỗi bạn sẽ vào thiên đàng". Nhiều người chỉ hỏi về thiên đàng hay địa ngục: "Bạn muốn đi đâu?" Nếu anh em hỏi tôi, tôi sẽ trả lời: "không đi đâu cả". Tôi chỉ muốn ở trong vương quốc của Đức Chúa Trời!

Có một cuộc chiến giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan, đối với nhiều người trong chúng ta, cuộc chiến này không nhìn thấy được. Đó là cuộc chiến giữa vương quốc Đức Chúa Trời và quyền lực của tối tăm. Tôi không gọi nó là vương quốc của tối tăm, vì Sa-tan không có vương quốc. Nhưng hãy đừng quên, Chúa đã nói Sa-tan là vua của thế gian này. Đây là một danh hiệu rất quan trọng, một địa vị cao trọng của Sa-tan. Người ta tự hỏi: Khi nào Sa-tan đã thực sự được làm vua của thế gian này? Nó là vua của thế gian này. Giăng nói: Cả thế gian nằm trong tay ma quỷ. Anh em hãy nhớ lại những gì mà Chúa dạy các môn đồ khi họ hỏi Ngài, họ phải cầu nguyện như thế nào. Điều quan trọng nhất ở đây là: Nước Cha được đến: *"Lạy Cha chúng con ở trên trời; Danh Cha được tôn thánh, nước Cha được đến; ý Cha được nên, ở đất như trời"* (Ma-thi-ơ 6:9-10). Trái đất này rất quan trọng, bởi vì Đức Chúa Trời yêu trái đất này. Không có hành tinh nào mà chúng ta biết ngày nay, thậm chí khi nhiều người luôn còn tìm kiếm nó, lại đẹp và quan trọng hơn trái đất này, nơi có nhiều người và nhiều sinh vật

đang sống. Tôi không thích lên trời mà thích ở đây hơn. Ở đây đẹp lắm. Anh em muốn làm gì trên sao hỏa hay trên mặt trăng? Chẳng có gì cả, một con ruồi cũng không. Nhưng trái đất này thật tuyệt vời, vì nó là một cái gì đó đặc biệt. Nó là một nơi tuyệt vời, một hành tinh khác với mọi hành tinh khác. Đức Chúa Trời rất muốn xây dựng vương quốc Ngài trên đất này. Đó không phải là chuyện nhỏ nhặt. Hôm nay chúng ta phải thấy điều này. Nếu không thấy được, chúng ta sẽ không biết tại sao chúng ta được cứu rỗi và tại sao mình là Cơ Đốc nhân. Chúng ta làm gì ở đây, tại Stuttgart là Hội Thánh? Hội Thánh là gì vậy? Tôi mừng rằng anh em ở đây có ham thích về vương quốc các tầng trời. Vì nếu nó không phải là chủ đề quan trọng nhất, thì tối thiểu nó cũng là một trong những chủ đề quan trọng nhất của Kinh Thánh.

Ngay từ đầu Phúc Âm Ma-thi-ơ, chúng ta thấy Chúa được mô tả là con cháu vua Đa-vít. Ngài là Đấng ngồi trên ngôi, Ngài là VUA. Ngài sẽ ngồi trên ngôi đến đời đời. Ngay từ đầu Lời Đức Chúa Trời, chúng ta nhìn thấy vị vua được miêu tả ra sao. Cho nên, gia phả của Chúa Giê-su rất quan trọng. Tại sao gia phả này rất quan trọng? Để chứng minh rằng, Chúa Giê-su là Đấng có thẩm quyền ngồi trên ngôi. Ngài là con cháu vua Đa-vít. Phúc Âm Ma-thi-ơ là Phúc Âm của vương quốc, bởi vì vua được mô tả trong Phúc Âm này. Thật tuyệt vời! Vì thế, ngay từ đầu có chép rằng: *"Hãy ăn năn vì vương quốc của các tầng trời đã đến gần"* (Ma-thi-ơ 3:2). Ở đó có ghi "Hãy ăn năn để các người khỏi xuống địa ngục" không? Quyền Kinh Thánh của anh em nói gì? Kinh Thánh nói: *"Hãy ăn năn vì vương quốc của các tầng trời đã đến gần"*. Ngợi khen Chúa vì vương quốc đã đến gần! Vì lẽ đó, họ phải ăn năn. Chúng ta cũng ăn năn vì vương quốc của các tầng trời. Ai đã đến nơi đó? Nhà Vua! Chúa, Vua của vương quốc này, đã đến. Không chỉ Giăng đã nói điều này, chính Chúa cũng đã nói chính xác điều tương tự trong Ma-thi-ơ 4:17, khi Ngài bắt đầu chức vụ mình. Các môn đồ Ngài cũng rao giảng như vậy khi Ngài sai họ ra đi: *"Các ngươi hãy ăn năn vì vương quốc các tầng trời đã đến gần"* (Ma-thi-ơ 10:7). Điều này chỉ cho thấy và chứng minh rằng vương quốc các tầng trời đối với Chúa và đối với Đức Chúa Trời là điều quan trọng nhất. Đức Chúa Trời rất muốn cứu rỗi và chinh phục loài người chúng ta cho vương quốc Ngài.

Đó là lý do tôi trở về với Cựu Ước, nơi chúng ta thấy Đức Chúa Trời đã nhận được một vương quốc bởi Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp và mười hai chi phái như thế nào. Đức Chúa Trời đã có được vương quốc của Ngài với Y-sơ-ra-ên. Trong thời đại của giao ước cũ, Y-sơ-ra-ên là vương quốc của Ngài. Lúc ấy, Đức Chúa Trời muốn cai trị thông qua Y-sơ-ra-ên. Nhưng ngày nay, chúng ta biết giao ước cũ là sự chuẩn bị cho giao ước mới. Thời đại của Cựu Ước là một thời đại sửa

soạn cho đến khi nhà vua thật đến. Nhưng khi nhà vua đến, Ngài đã bị khước từ, thậm chí bị loại bỏ và bị giết đi. Điều này không tốt. Anh em có thể tưởng tượng một vương quốc mà không có vua? Thậm chí họ đã giết vua của vương quốc! Khái niệm "Đấng Mê-si-a" đối với người Do Thái không chỉ có nghĩa là "Đấng Cứu Chuộc", mà cũng có nghĩa là "vua". Do đó, họ đã chờ đợi rằng, khi Ngài đến, Ngài sẽ ngồi trên ngai và sẽ cai trị. Họ nghĩ Ngài sẽ là một vua vinh quang, đầy quyền lực và sẽ đập tan mọi thù nghịch của Y-so-ra-ên. Một người nghèo nàn đã đến làm họ bất ngờ. Họ đã không hiểu vị vua tuyệt vời này phải nên đến đầu tiên như là Đấng Cứu Chuộc để cứu rỗi nhân loại. Họ đã không hiểu điều này. Ngài đã không sanh ra tại Giê-ru-sa-lem, mà tại Bết-lê-hem. Ngài lớn lên tại Na-xa-rét, nơi mà trong lịch sử của Y-so-ra-ên chẳng có gì tốt đẹp đến từ đó cả. Hơn nữa, Ngài được sanh ra trong một gia đình của những người thợ mộc. Ngài nghèo nàn và chẳng ai tôn trọng Ngài, vì họ mong chờ một ông vua. Họ đã chờ đợi một vị vua vinh quang đến. Nhưng vì quan niệm của mình, họ đã bỏ qua và hoàn toàn không nhìn thấy những gì các tiên tri đã nói, và đặc biệt là những gì Ê-sai đã nói trong chương 53. Ở đó ghi rằng, Đấng Cứu Chuộc đến sẽ không có hình dung đẹp đẽ, bị khinh dễ và sẽ bị giết đi. Chương này cũng nói rằng, Ngài sẽ chết vì những việc làm độc ác của chúng ta. Bởi những vết thương của Ngài mà chúng ta được chữa lành. Sự đến đầu tiên của vương quốc các tầng trời trên đất này đã xảy ra dành cho sự cứu chuộc, cho sự cứu rỗi tuyệt vời, để chinh phục dân cho Đức Chúa Trời.

Trong lịch sử của mình, Y-so-ra-ên đã hai lần từ chối Đức Chúa Trời là vua của họ. Lần đầu tiên là khi nào? Trong thời gian của Sa-mu-ên, Đức Chúa Trời rất muốn là vua của họ, nhưng dân Ngài không muốn Ngài. Họ muốn có con người cai trị trên họ như những dân tộc chung quanh. Họ nghĩ: "Đức Chúa Trời là vua thì chúng ta hoàn toàn không nhìn thấy được. Ngài ở đâu?". Sa-mu-ên thật sự phiền giận. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán cùng Sa-mu-ên. "Tại sao ngươi tức giận vậy? Họ đã không từ chối ngươi đâu mà là từ chối ta là Vua của họ đó". Ngay từ đầu, vào thời Sa-mu-ên, dân của Đức Chúa Trời không muốn Đức Chúa Trời là vua của họ. Anh em có thể tưởng tượng điều này không? Vua nào có thể tốt hơn là chính Đức Chúa Trời? Anh em phải không? Nhưng Đức Chúa Trời không ép họ. Từ thời Sa-mu-ên xuất hiện những thời đại của các vua và vào lúc kết thúc của các thời đại này là sự hỗn loạn. Kết thúc thời đại các vua là sự lưu đày, hai chi phái phía nam là Giu-đa và Bên-gia-min bị bắt sang Ba-by-lôn. Mười chi phái khác ở miền bắc đã bị bắt đem đi từ lâu rồi. Đó là kết quả của việc từ chối Đức Chúa Trời là vua của mình. Cuối cùng, họ bị tản lạc và chia cắt hoàn toàn. Từ đó, không còn vương quốc nữa. Vào thời gian này, Kinh Thánh bắt đầu sử dụng khái niệm "thời đại của các dân tộc", vì vương quốc của

Đức Chúa Trời đã biến mất. Sau đó, các dân tộc nổi lên, như Ba-by-lôn, Ba Tư, Hy Lạp, La Mã, cho đến ngày nay. Tất cả anh em phải hiểu điều này, kể cả khi còn trẻ. Tôi tin, nếu tất cả anh em suy gẫm về điều này, Chúa sẽ ban cho sự hiểu biết. Hiểu biết toàn bộ lịch sử trong Kinh Thánh rất quan trọng, để cho anh em biết sự việc liên quan đến ngày nay, tại sao anh em có mặt tại đây. Đó là lần thứ nhất Y-so-ra-ên đã khước từ Đức Chúa Trời là vua, vì họ muốn để con người là vua cai trị trên họ như các dân tộc.

Sau đó đến sự ứng nghiệm các lời tiên tri rằng Đấng Cứu Thế đến. Cách đây 2000 năm, vị vua đã đến. Nhưng điều gì đã xảy ra? Toàn thể dân sự đã không tiếp nhận Ngài. Trong Giăng 1:11 chép: "*Ngài đã đến trong xứ mình, song dân Ngài chẳng hề nhận lấy*". Chúa đã đến với dân Ngài, vì sau 70 năm lưu đày, Đức Chúa Trời đã đem dân Ngài trở về Giê-ru-sa-lem để chinh phục lại lãnh thổ, khôi phục lại Y-so-ra-ên để cho vua đến. Nếu Chúa đến như là Đấng Cứu Thế, là vua và không có vương quốc nào cho Ngài, vậy Ngài phải đi đâu? Tới nước Đức chẳng? Ngài nên được sanh ra tại Bắc Kinh chẳng? Ngài phải đi đâu nếu không phải vào lãnh thổ của riêng mình? Không có Y-so-ra-ên, Lời trong Mi-chê không thể nào ứng nghiệm được, Ngài được sanh ra tại Bết-lê-hem. Vì thế, Đức Chúa Trời đã thực hiện các chuẩn bị, khôi phục lại quốc gia và sau đó Đấng Cứu Thế đã đến. Điều này không tuyệt vời sao? Điều này phải tuyệt vời và cũng đã tuyệt vời, nhưng tiếc rằng dân sự đã từ chối Ngài, đặc biệt là những người lãnh đạo: Các thầy tế lễ cả, các trưởng lão của quốc gia, những người Pha-ri-si, các thầy thông giáo vì ganh tị đã từ chối Ngài. Và không những họ mà Hê-rốt cũng vậy: "cái gì, một vua của dân Giu-đa được sanh ra à? Ta sẽ giết hắn!". Chúa vừa mới sanh ra, Hê-rốt đã muốn giết Ngài rồi. Sa-tan đã đứng sau điều này, hắn muốn loại bỏ nhà vua. Mọi người sợ hãi Ngài, sự sanh ra của Ngài tạo nên sự náo loạn. Đây là một câu chuyện quan trọng mà anh em phải tuyệt đối gìn giữ trong lòng. Tóm tắt câu chuyện dài này là: Họ đã từ chối và đóng đinh nhà vua trên cây thập tự. Theo một cách mỉa mai, Phi-lát cho viết trên cây thập tự: Giê-su, Đấng Cứu Thế, vua dân Do Thái. Trước đó, dân Y-so-ra-ên đã gào lên trước mặt Phi-lát: "Chúng tôi không có một vua nào khác ngoài Sê-sa!". Anh em có thể tưởng tượng được điều này không?

Hôm nay, tôi muốn hỏi anh em. Anh em cũng muốn từ chối vua mình như thời đó không? Chúa Cứu Thế Giê-su là ai đối với anh em vậy? Chỉ là Đấng Cứu Chuộc nghèo nàn, chiên con trên cây thập tự, là Đấng đã chết cho chúng ta phải không? Bây giờ, Ngài là gì đối với anh em? - là Vua của tôi - nghiêm túc chứ? Qua sự chia sẻ ngắn này, anh em sẽ hiểu Phúc Âm Ma-thi-ơ quan trọng như thế nào. Thật quan trọng để nhận ra rằng, Chúa Cứu Thế Giê-su của chúng ta là

vua. Ngợi khen Chúa về điều này! Tiếc rằng, ngày xưa họ đã giết vua. Kết quả là gì? Chúa đã nói tiên tri, Ti-tút sẽ đến và tàn phá toàn bộ Giê-ru-sa-lem. Vào năm 70, Ti-tút này đã giết nhiều người Do Thái và sau đó đã làm cho những người còn sót lại tản lạc khắp mọi quốc gia. Giê-ru-sa-lem bị chà đạp dưới chân của các quốc gia cho đến lúc thời gian của các dân (quốc gia) đã được trọn. Điều này là lúc nào? Vào năm 1967 trong cuộc chiến 6 ngày tại Y-sơ-ra-ên. Trong năm 1967 này, một dấu hiệu rất rõ ràng đã xảy ra nói lên rằng sự trở lại của Chúa - không chỉ vua đến mà sự xuất hiện của vương quốc các tầng trời - đã đến gần. Ngài sắp đến rồi. Vào lần thứ hai, Chúa Giê-su không trở lại như là chiến con khiêm nhường. Ngài sẽ trở lại như là Vua của mọi vua. Mặt Ngài chiếu sáng như mặt trời, một thanh gươm hai lưỡi ra từ miệng Ngài. Ngài sẽ đến, sẽ chiến đấu và đập tan mọi dân tộc và quân đội của các dân tộc tại Ha-ma-ghe-đôn. Ngài là một vị vua hoàn toàn khác biệt và sẽ trở lại trong một phong cách hoàn toàn khác. Ngài không còn cưỡi trên lưng lừa. Vào lần đến của Chúa trong Khải Huyền 19, Ngài cỡi trên con ngựa bạch, phi thường, to lớn, và hơn thế nữa, Ngài từ trời xuống. Thậm chí, con ngựa biết bay. Hãy đọc trong sách Khải Huyền chương 19! Danh của Ngài là: Vua của các vua, Chúa của các Chúa và cũng là: Lời của Đức Chúa Trời. Bây giờ, Lời không còn là Lời của sự sống và của ân điển mà là một thanh gươm. Sau đó, Ngài sẽ trị vì như là vua trong vương quốc Ngài. Tôi hy vọng nhiều người trong chúng ta, nếu không phải là tất cả ở đây, sẽ đồng cai trị với Chúa. Điều này nên là sự xác định của chúng ta. Anh em muốn lên trời, nhưng vương quốc lại muốn đi xuống. Cuối cùng, anh em ở một mình trên trời, còn tất cả chúng tôi trị vì trên đất. Chúng ta sẽ cai trị trên các dân tộc. Chính Chúa, vua của các vua sẽ ở đây. Ngôi vinh hiển Ngài sẽ ở tại Giê-ru-sa-lem. Xa-cha-ri đã nói tiên tri điều này từ lâu rồi. Vì vậy, Giê-ru-sa-lem là trung tâm của trái đất. Không lạ gì, chỉ vì địa phương nhỏ bé này mà không có sự yên tĩnh trên trái đất này. Tại sao? Vì Sa-tan biết Đức Chúa Trời muốn cái nơi nhỏ bé này. Chẳng ai xem trọng nó, nhưng Sa-tan biết Chúa sẽ dùng nơi này, đó sẽ là trung tâm của Ngài.

Ngày nay, Hội Thánh là Giê-ru-sa-lem thiên thượng. Và nếu Giê-ru-sa-lem thiên thượng đến, nó sẽ ở tại Stuttgart phải không? Không phải, cũng sẽ không ở Berlin, trung tâm sẽ ở tại Giê-ru-sa-lem. Đó là chỗ của nhà vua. Si-ôn, thành của vị vua vĩ đại. Nó sẽ được khôi phục trở lại nhưng không phải hôm nay. Đừng đến đó, điều này rất nguy hiểm. Hãy ở lại đây tại Stuttgart, nhưng khi vua trở lại, tôi cam đoan với anh em, tôi biết nơi Ngài sẽ đến. Những người theo giáo phái Mormon nói Ngài đến Utah. Thật là phi lý. Vua sẽ đến Giê-ru-sa-lem. Chúa Giê-su đã thăng thiên từ nơi đâu? Từ núi Ô-li-ve (Ô-liu). Ngài sẽ trở lại đúng nơi đó. Ngợi khen Chúa, tất cả chúng ta phải nhìn thấy rõ toàn bộ bức

tranh này. Nhưng ngày nay thì sao? Vương quốc của các tầng trời ngày nay ở đâu? Ở đâu chép rằng vương quốc thiên thượng thuộc về hôm nay? Nó không biểu lộ rõ cho con người bên ngoài, nhưng vương quốc các tầng trời ngày nay ở đâu? Trong anh em! Ở đâu trong anh em? Trong đâu phải không? Không, trong tâm linh anh em, nơi mà Chúa giờ đây là vua của sự sống đến trong tâm linh anh em bởi Thánh Linh Ngài. Ngày nay, Chúa muốn xây dựng vương quốc Ngài với chúng ta trong bí mật (một cách kín đáo). Nhưng anh em có để Ngài cai trị trên anh em không? Ngài không ép buộc anh em. Ngài thường nói: Đừng làm điều đó, tuy vậy, anh em vẫn làm tiếp! Ngài phán: dừng lại, nhưng anh em cứ đi tiếp. Chúa Giê-su nói với anh em: Hãy dùng thời giờ để thông công với ta. Nhưng anh em đáp lại với Ngài: Xin lỗi, con không có thời gian, việc học hành, công việc, nghề nghiệp, sở thích, thể thao của con quan trọng hơn. Thật nhiều điều đối với anh em quan trọng hơn vị vua này. Hãy tin tôi đi, không phải vậy sao? Ngày nay, điều gì đối với anh em quan trọng hơn? Anh em có ý thức và biết rõ rằng, Chúa ở đây giữa chúng ta trong Hội Thánh đang xây dựng vương quốc của Ngài không?

Khi Chúa phán: "*Ta sẽ xây dựng Hội Thánh Ta*" (Ma-thi-ơ 16:18), chắc chắn Ngài không ám chỉ Giáo Hội Công Giáo hay bất cứ hệ thống nào của loài người. Chúa phán: "*Vương quốc Ta không thuộc thế gian này*" (Giăng 18:36). Chúng ta có lắng nghe Chúa không? Ai là đầu của chúng ta trong Hội Thánh, là giáo hoàng, giám mục hay là mục sư, hay là người nào có thể nhìn thấy được? Nhưng anh em không muốn vị vua vô hình đang ở trong anh em; bởi vì, mặc dù Ngài không nhìn thấy được, chúng ta có thể có thể cảm nhận Ngài được. Anh em có nghe Ngài không? Cuối Kinh Thánh chép: "*Ai có tai hãy nghe lời Thánh Linh phán cùng các Hội Thánh*". Anh em có tai để nghe vị vua này phán gì không? Tại sao khái niệm "*xây dựng Hội Thánh Ta*" lại được nhắc đến duy nhất ngay ở Phúc Âm Ma-thi-ơ (chương 16) trong tất cả các Phúc Âm? Vậy Hội Thánh là gì? Hội Thánh là vương quốc của Đức Chúa Trời. Do đâu mà anh em biết điều này? Chúa phán với Phi-e-rơ trong cùng bối cảnh: "*Ta sẽ giao chìa khoá của vương quốc các tầng trời cho ngươi*" (Ma-thi-ơ 16:9). Và trong Giăng chương 3, Chúa nói gì về sự tái sanh? Có phải là: nếu các ngươi không được tái sanh, các ngươi không thể lên trời không? Chúa nói vậy phải không? Không phải, Ngài phán: "*...vào trong vương quốc*". Sự tái sanh xảy ra ở đâu? Trong bụng anh em phải không? Không phải, trong tâm linh anh em! Bởi Thánh Linh vào trong tâm linh anh em và làm cho tâm linh anh em trở nên sống động.

Nhưng đáng tiếc là anh em không muốn bước đi theo Thánh Linh, mà theo xác thịt của mình. Anh em sống theo bản ngã mình, không muốn học bước đi theo

Thánh Linh. Nhưng nếu chúng ta đã không học và tập để đi trong Thánh Linh và bước đi bởi Thánh Linh, thì làm thế nào vua có thể xây dựng vương quốc mình? Không lạ gì khi chúng ta có xung đột, cãi cọ, chia rẽ và mỗi người làm việc riêng của mình. Bị tranh luận, xung đột, và cãi cọ: Không có tôn giáo nào hoặc nhóm nào của con người lại bị chia rẽ và bất hòa hơn Cơ Đốc nhân. Có quá nhiều sự pha trộn: thế gian, kinh tế, tiền bạc, buôn bán, mọi điều! Nhiều điều đi vào trong các tổ chức Cơ Đốc. Anh em có thể tưởng tượng rằng trong lịch sử từ nhiều Hội Thánh địa phương vào lúc ban đầu đã trở thành một giáo hội Công Giáo La Mã đồ sộ hay không? Quyền làm Đầu của Chúa Cứu Thế bị thay thế bởi giáo hoàng. Thật là một sự bại hoại kéo dài cả 1000 năm! Anh em hãy đọc lịch sử của mình tại Châu Âu. Thật là bại hoại! Tại Va-ti-căng là là vương quốc của Đức Chúa Trời phải không? Trong vòng 500 năm qua, đã bắt đầu với sự cải chánh, vô số sự chia rẽ đã xảy ra cho đến ngày nay. Ngày nay, chúng ta phải làm gì và chúng ta đang làm gì ở đây? Chúng ta có thể nói được rằng, vua đang xây dựng vương quốc của Ngài với chúng ta trong sự hiệp một bởi sự sống trong tâm linh chúng ta, rằng chúng ta là một nhóm người ở trong sự hiệp một xây dựng vương quốc ngày nay và là một với vua của mình không? Chúng ta thuận phục Ngài và muốn nghe Ngài. Do đó, Khải Huyền 14:4b chép rằng: "*Chiên Con đi đâu, những kẻ này đi theo đó*". Điều này không tuyệt sao? Nếu Chúa ở đây, tại Stuttgart, tại bang Baden-Württemberg, có thể chinh phục được một nhóm người trẻ tuổi cho vương quốc Ngài, thì chẳng bao lâu sau nữa Ngài sẽ đến. Vậy, chúng ta phải nói: Hãy nhìn xem, vương quốc đã gần đến! Chúa sắp trở lại! Kinh Thánh nói ở câu kê cuối rằng: "*A-men, lạy Chúa Giê-su, xin hãy đến*" (Khải Huyền 22:20).

Nhưng làm sao mà vua đến được, nếu không có vương quốc? Làm thế nào chúng ta là vương quốc mà không có vua? Không có cô dâu nào mà không có chú rể, nếu như vậy thì nàng không phải là cô dâu và chú rể mà không có cô dâu thì không phải là chú rể. Làm thế nào mà Chúa đến như là chú rể được khi cô dâu chưa sẵn sàng? Vì vậy, Hội Thánh rất quan trọng. Đừng nói rằng, tất cả các nhóm Cơ Đốc đều giống nhau và Hội Thánh không có vai trò quan trọng. Không, tất cả không giống nhau! Các nhóm trong Cơ Đốc giáo này là những công việc của loài người theo truyền thống, theo ý tưởng của loài người và là nơi con người sở hữu quyền cai trị. Vì lẽ đó, tất cả chúng ta hãy học tập nghe nhà vua, tức Đấng ở trong chúng ta. Nhưng nếu không biết tâm linh mình, thì làm thế nào mà anh em nghe nhà vua phán được? Cho nên, nhận biết và làm quen tâm linh mình là điều rất quan trọng, vì Chúa Giê-su là vua ngự trong đó. Tất cả anh em phải biết và hiểu rõ những gì mình đang làm ở đây. Chúng ta làm gì ở đây? Anh em phải quyết định điều đó. Chúa có một điều gì đó quan trọng

để làm. Ngài muốn xây dựng vương quốc Ngài ngày nay với chúng ta. Ngợi khen Chúa!

Chia sẻ 2

Tôi hôm qua, trong buổi nhóm thanh thiếu niên tại Stuttgart, chúng tôi đã nói về vương quốc của Đức Chúa Trời và vương quốc các tầng trời. Tôi tin nhiều tin đồ, đặc biệt là những người trẻ tuổi, không có nhiều khái niệm về vương quốc các tầng trời, vì nó thường có vẻ khó hiểu. Nếu nói về Hội Thánh thì dễ dàng hơn. Các thánh đồ ở đây, chúng ta có sự tương giao, những buổi nhóm lại, chia sẻ, v.v. Người ta nghĩ đó là Hội Thánh - chắc chắn cũng đúng thôi. Nhưng Hội Thánh thì nhiều hơn là gặp gỡ, thông công, lễ thờ phượng, phục vụ, rao giảng Phúc Âm, v.v. Hội Thánh là vương quốc các tầng trời. Thậm chí, nó là một đề tài quan trọng nhất trong Kinh Thánh. Do đó, chúng ta thấy Chúa đã đặt Phúc Âm Ma-thi-ơ là Phúc Âm đầu tiên trong Tân Ước. Nếu tôi có quyền đặt ra một thứ tự mới, chắc chắn tôi sẽ đặt Phúc Âm Giăng hay là Phúc Âm Lu-ca là Phúc Âm đầu tiên. Tôi tin nhiều người trong chúng ta, cũng như những anh em lớn tuổi, sẽ chọn Phúc Âm Giăng là Phúc Âm đầu tiên.

Nhưng Đức Chúa Trời có cái nhìn khác. Ngài đã sắp đặt Phúc Âm Ma-thi-ơ là Phúc Âm đầu tiên. Tại sao? Vì vương quốc Đức Chúa Trời là điều quan trọng nhất trong lòng Ngài. Đức Chúa Trời muốn vương quốc Ngài đến trên đất này. Vì thế, Ma-thi-ơ chương 1 mở đầu bằng việc giới thiệu Chúa là vua, là con cháu Đa-vít. Trong gia phả này, câu đầu tiên là: "*Gia phả Chúa Cứu Thế Giê-su, con cháu Đa-vít và con cháu Áp-ra-ham*" (Ma-thi-ơ 1:1). Tại sao lại như vậy? Ai là Đa-vít vậy? Điều gì thật quan trọng ở Đa-vít? Trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời đã ban cho ông một lời hứa rất quan trọng: "*Từ nơi bông trái của thân thể ngươi, ta sẽ đặt ngai trên ngai đời đời*" (Thi Thiên 132:11). Điều này có nghĩa Chúa Cứu Thế Giê-su là vua thật sự, Đấng phải đến.

Ngày xưa, khi dân Y-sơ-ra-ên nghĩ về Đấng Mê-si-a, họ không nghĩ đến một Đấng Cứu Chuộc. Nếu anh em hỏi người Do Thái: Đấng Mê-si-a là ai? Họ sẽ trả lời, Đấng Mê-si-a là vua. Họ đã có một kỳ vọng lớn là, Đấng Mê-si-a đến để chinh phục vương quốc. Họ nghĩ Ngài là một ông vua tại Y-sơ-ra-ên sẽ cai trị trên tất cả các dân tộc. Đó là suy nghĩ của họ. Và họ đã vô cùng thất vọng, khi Đấng Mê-si-a đến như là một người nghèo nàn, lại là con của một người thợ mộc. Ngài nhìn hoàn toàn không giống như một vị vua. Họ đã không tiếp nhận Ngài, vì họ đã tưởng tượng hoàn toàn khác về Ngài. Và tại sao? Vì nhà vua đến lần đầu là vị vua cứu tinh. Ngài phải hoàn thành sự cứu chuộc trước tiên đã.

Nhưng dầu vậy, Ngài đã đến như là vua. Đó là điều quan trọng đối với chúng ta.

Điều gì quan trọng hơn đối với anh em? Biết Chúa là vua hay là Đấng Cứu Chuộc? Cả hai phải không? Hoàn toàn chắc chắn phải không? Anh em đã kinh nghiệm điều gì nhiều hơn trong đời sống mình? Đấng Cứu Chuộc là Đấng đã cứu rỗi anh em hay là vua, Đấng cai trị trong anh em? Chúng ta thường rao giảng Phúc Âm và nói với nhiều người là họ cần Đấng Cứu Chuộc. Chúng ta đã quen thuộc với điều này từ lâu rồi. Tôi chưa bao giờ rao giảng Chúa Cứu Thế Giê-su là vua cả. Anh em đã từng làm vậy chưa? Không ai làm điều này cả, tôi cũng không. Vì con người cần Đấng Cứu Rỗi trước tiên. Nhưng chúng ta không được phép chầm dứt tại đó. Khi rao giảng Phúc Âm lần đầu tiên, phải chăng Giảng Báp-tít đã nói: Hãy ăn năn vì sự cứu chuộc sắp đến? Đó có phải là Phúc Âm ông giảng không? Không phải vậy, mà là: "*Lúc ấy, Giảng Báp-tít đến rao giảng trong đồng vắng xứ Giu-đê, rằng: Các ngươi phải ăn năn, vì vương quốc các tầng trời đã đến gần*" (Ma-thi-ơ 3:1-2). Đó là Phúc Âm dành cho người Do Thái, khi Chúa Giê-su đến. Tôi tin, không ai trong chúng ta đã từng giảng Phúc Âm như vậy cho bạn bè, người quen, hoặc bạn học cùng lớp: "Các bạn cùng lớp ơi, hãy ăn năn, vì vương quốc các tầng trời đã đến gần". Chúng ta nghĩ điều này không thật quan trọng, đó không phải là điều đầu tiên mà chúng ta giảng cho người khác. Nhưng đây lại là điều đầu tiên Chúa đã rao giảng bởi Giảng Báp-tít. "*Từ lúc đó, Đức Chúa Giê-su khởi giảng dạy rằng: Các ngươi hãy ăn năn, vì vương quốc các tầng trời đã đến gần*" (Ma-thi-ơ 4:17). Chính Chúa đã rao giảng cùng một điều. Và về sau, khi sai các môn đồ Ngài ra đi, Ngài đã bảo họ những gì họ phải rao giảng: Hãy ăn năn, vì vương quốc các tầng trời đã đến gần (Ma-thi-ơ 10:7). Tuy nhiên, chúng ta còn thiếu một nhận thức như vậy. Đức Chúa Trời có một mục đích cụ thể, vương quốc của Ngài phải đến trên đất này.

Ngay trong Phúc Âm về vương quốc, trong Ma-thi-ơ chương 16, Chúa đã phán: "*Ta muốn xây dựng Hội Thánh Ta*" (Ma-thi-ơ 16:8). Trong toàn bối cảnh, điều này có nghĩa: Hội Thánh là vương quốc của Đức Chúa Trời. Đó không phải là chuyện nhỏ, cái mà chúng ta xây dựng tại Zürich (Thụy Sĩ) là vương quốc của Đức Chúa Trời. Sự cứu chuộc mà Chúa Giê-su đã hoàn thành trên cây thập tự, không phải là mục tiêu. Mục tiêu là chinh phục con người cho vương quốc của Ngài, để xây dựng Hội Thánh Ngài. Và vì thế, Chúa đã nói liền trong chương 16: "*Ta sẽ giao chìa khoá của vương quốc các tầng trời cho ngươi*" (Ma-thi-ơ 16:19). Hội Thánh là vương quốc các tầng trời.

Chúng ta phải nhận biết rằng, vương quốc ngày nay là sự sống bề trong ở trong tâm linh chúng ta. "*Người Pha-ri-si hỏi Đức Chúa Giê-su nước Đức Chúa Trời*

chùng nào đến, thì Ngài đáp rằng: Nước Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng, và người ta sẽ không nói: Ở đây, hay là: Ở đó; vì vậy, nước Đức Chúa Trời ở giữa các người" (Lu-ca 17:20-21). Có bản dịch nói rằng: "Kìa, nước Đức Chúa Trời ở trong các người". Nó ở trong các người. Tất nhiên, khi Chúa Giê-su đến tại thời điểm đó, Ngài là vua và cũng đồng thời là vương quốc, và Ngài ở giữa họ. Nhưng qua sự chết và sự sống lại, Ngài đã vào trong tâm linh chúng ta. Và vương quốc của Đức Chúa Trời ngày nay ở đâu? Trong tâm linh chúng ta. Đối với người bên ngoài, nó là vô hình; họ không biết chúng ta làm gì ở đây cả. Nhiều người không biết điều đó; ngay cả nhiều Cơ Đốc nhân không biết. Nhưng ngày nay, Chúa đang xây dựng Hội Thánh của mình như là vương quốc Ngài trong chúng ta. Chúng ta phải thấy điều này ở đây. Điều này rất, rất quan trọng. Chúa không chỉ muốn có sự sống. Chúng ta rất nhấn mạnh sự sống, nhưng sự sống này là sự sống của vương quốc. Và Ngài là vua, Đấng đang ở trong chúng ta. Chúng ta phải nhìn thấy điều này. Nó có nghĩa là, Chúa rất muốn cai trị trong chúng ta. Nếu ngày nay chúng ta muốn xây dựng Hội Thánh, và chúng ta nhấn mạnh sự sống trong tâm linh chúng ta, nó không chỉ có nghĩa là điều gì đó sống động trong chúng ta, nhưng điều quan trọng hơn là chúng ta học tập vâng lời Chúa mỗi ngày. Chúa phải là vua như thế nào, nếu chúng ta hoàn toàn không nghe lời Ngài? Nếu chúng ta không nghe theo vua, làm thế nào mà Ngài có thể xây dựng vương quốc của mình được? Khi Chúa phán: Ta sẽ dựng Hội Thánh Ta, có nghĩa là Ngài phải cai trị bên trong chúng ta. Chúa phải cai trị trên chúng ta. Nếu Chúa không cai trị, thì Ngài cũng không thể nào xây dựng vương quốc của Ngài với chúng ta.

Nếu đọc toàn bộ Phúc Âm Ma-thi-ơ, đặc biệt chương 5-7, chúng ta nhìn thấy rằng có rất nhiều đòi hỏi của vương quốc các tầng trời; chuẩn mực cực kỳ cao. Nó có nghĩa là, ngay vào lúc bắt đầu Phúc Âm Ma-thi-ơ, Chúa đã đặt chuẩn mực của vương quốc Ngài. Chúng ta hãy đọc lại Ma-thi-ơ 5:13-20: "*Các người là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. Các người đừng tưởng Ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đương khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy*

người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong vương quốc các tầng trời; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong vương quốc các tầng trời. Vì Ta phán cho các ngươi rằng, nếu sự công bình của các ngươi chẳng trở hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các ngươi chắc không vào vương quốc các tầng trời". Anh em nghĩ gì khi đọc những câu như thế? Không thể đối với anh em phải không? Anh em có nghĩ rằng Chúa viết một cái gì đó không thể ở đây? Tại sao nó không thể được? Bởi cái tôi của anh em thì không thể được. Nhưng anh em sống cho chính mình phải không? Anh em còn khả năng khác để sống không? Nếu anh em đã có một khả năng khác để sống, thì tại sao anh em nói là không thể được? Nếu anh em không có lựa chọn nào khác, ngoại trừ sống theo bản ngã, thì chắc chắn là không thể thực hiện nó.

Nhưng, anh em có một khả năng khác để thực hiện nó; anh em có một lựa chọn khác. Sự sống của nhà vua bây giờ đang ở trong anh em. Chính nhà vua sống trong anh em, hay không phải? Ai sống trong anh em? Chúa sống trong anh em! Và Ngài là vị vua tuyệt vời, là Đấng được mô tả trong câu 3-10. Tất cả những đặc tính này thực ra mô tả vị vua tuyệt vời của chúng ta. Bởi vì vua này đang sống trong chúng ta, anh em không nghĩ, điều này có khả năng sao? Điều này có khả năng hay không? Nếu anh em không biết nhà vua, thì không thể. Nhưng nếu anh em biết vị vua đang ở trong anh em, thì nó còn hơn là có thể nữa. Nó rất có khả năng, thậm chí nó phải được thực hiện. Chúa không thể đòi hỏi từ nơi chúng ta điều gì mà chúng ta không thể thực hiện bởi Ngài. Nhưng tiếc rằng con người không muốn sống bởi Ngài. Chúa không chỉ là sự sống của anh em mà còn là vua của anh em. Chúng ta không được phép quên điều đó. Do đó anh em phải vâng lời Ngài. Nếu anh em sẵn sàng vâng lời Ngài, thì Ngài là sự sống và là dòng sông sự sống trong anh em, Ngài sẽ giúp anh em thực hiện tất cả điều này. Vì vậy, chúng ta không thể nói, nó là không thể. Dĩ nhiên, từ chính chúng ta thì nó là không thể. Nhưng nó có thể, nó rất có thể và thậm chí nó phải được thực hiện, vì vua này đang sống trong chúng ta. Chúng ta không thể nói là không thể.

"Vì Ta phán cho các ngươi rằng, nếu sự công bình của các ngươi chẳng trở hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các ngươi chắc không vào vương quốc các tầng trời" (Ma-thi-ơ 5:20). Chúng ta muốn làm gì? Ai là sự công chính của chúng ta? Anh em có sự lựa chọn. Anh em có thể thử đạt đến điều này bằng sức riêng của mình, mà cuối cùng chẳng dẫn đến gì cả. Nhưng nếu anh em đã học sống bởi vị vua này, làm sao nó không thể được chứ? Phao-lô nói *"Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho*

tôi" (Phi-líp 4:13).

Vì vậy, chúng ta thấy rằng vương quốc các tầng trời rất quan trọng. Đó là Phúc Âm đầu tiên. Có nghĩa là, trước tiên mọi tín đồ phải biết điều mà Chúa mong muốn từ chúng ta. Đừng nói: Ôi, điều này không thể, quá khó, chúng ta chịu áp lực khi đọc nó. Vậy, chúng ta không nên đọc nó! Không, tất cả chúng ta cần phải biết trước những gì Chúa đòi hỏi từ mình. Sau đó, chúng ta sẽ có sự mong muốn đến cùng Chúa và nói: Lạy Chúa, xin giúp con thực hiện điều đó. Đây là cách của Chúa, chứ không ngược lại. Theo quan niệm của tôi, tôi muốn có sự sống trước và sau đó tôi muốn từ từ nghe Chúa đòi hỏi điều gì. Có thể tôi nói: Đừng để cho con nghe điều này, nếu không con sẽ bị thất vọng và bị áp lực và cuối cùng sẽ từ bỏ tất cả. Chúng ta đừng nên như thế.

Khi anh em đọc một quyển sách, anh em bắt đầu ở đâu? Ở giữa phải không? Anh em có bao giờ đọc một quyển sách và bắt đầu với chương 10 không? Và sau đó là chương 9 và kế tiếp là chương 8, chương 7 sau đó từ từ và cuối cùng, anh em cảm thấy rằng chương 1 đến chương 3 là không cần thiết, và không cần nó nữa. Không ai đọc quyển sách như vậy. Trước tiên, anh em đọc Phúc Âm Ma-thi-ơ. Chúa Giê-su đã sắp đặt như vậy. Bởi vì, ngay từ đầu, mọi người tin phải biết điều gì Chúa mong đợi từ họ. Anh em phải biết điều này trước tiên. Đừng nghĩ liền: Ôi, điều này quá khó. Dĩ nhiên là vạn sự khởi đầu nan. Cũng như trong trường học, khi nhìn thấy quyển sách giáo khoa, anh em nói: Ôi, nó khó quá. Anh em có chạy khỏi trường vì nó quá khó đối với anh em chăng? Không. Cũng giống như nơi Chúa Giê-su. Điều đó anh em cần phải biết, đó là đường lối của Chúa. Vì ở đó Chúa đã viết đầu tiên những gì Ngài mong muốn từ chúng ta, nên anh em cần phải biết. Sau đó anh em sẽ nhận ra: Chúa Giê-su ơi, con cần Ngài. Con cần sự sống. Lạy Chúa, con dâng mình cho Ngài để con đạt đến điều mà Ngài muốn. Chúng ta không được phép hạ thấp chuẩn mực của Chúa mà trái lại phải đi lên cao hơn cùng Chúa.

Vì vậy, tất cả chúng ta ngày nay phải nhìn thấy rằng Hội Thánh là vương quốc của Đức Chúa Trời. Chúng ta không thể nào nói: Tôi muốn làm những gì tôi thích! Không được, Đức Chúa Trời đặt chuẩn mực của ngài. Cũng như tại Thụy Sĩ cũng có luật pháp. Anh em có cảm thấy ngày càng chịu áp lực từ pháp luật? Có lẽ thỉnh thoảng. Anh em muốn làm gì? Anh em phải chấp hành pháp luật. Nhưng tại sao anh em không muốn tuân theo luật pháp của vương quốc các tầng trời? Anh em ơi, thật quan trọng để nhìn thấy điều này. Anh em phải nhận biết một điều: Nhà vua giúp đỡ anh em để thực hiện nó. Anh em có sự trợ giúp lớn lao. Thậm chí vị vua này sống trong anh em, để đi cùng với anh em trong mọi

lúc, để anh em đến đó được. Ngài đã đi xuyên qua sự chết và sự sống lại. Ngài đã hoàn thành sự cứu rỗi và ngày nay Ngài sống trong anh em. Làm thế nào sự sống này trong chúng ta không thực hiện được điều đó?

Và tôi cũng muốn nói với anh em rằng vương quốc thiên thượng hoàn toàn khác với các vương quốc của thế giới này. Anh em mong đợi điều gì từ vương quốc thiên thượng? Vương quốc các tầng trời chắc chắn khác với vương quốc tại Thụy Sĩ. Nếu nó không khác, chúng ta không cần đến vương quốc các tầng trời, vậy thì chúng ta cứ sống tại Thụy Sĩ, vì nơi đó đẹp hơn. Vương quốc của các tầng trời hoàn toàn khác. Nó phải khác biệt. Không phải Chúa đã nói: vương quốc của ta không thuộc về thế gian này sao? Ngài đến từ trên, còn chúng ta thuộc bên dưới, thuộc trái đất. Đừng xây dựng Hội Thánh như vương quốc của thế gian này. Thật là tồi tệ, nếu cuối cùng Hội Thánh giống thế gian. Tôi không muốn ở trong một Hội Thánh giống thế gian. Tại sao tôi còn phải ở trong Hội Thánh? Nếu trong Hội Thánh ngày nay không có sự khác biệt với Thụy sĩ và với xã hội ở đây, tại sao chúng ta còn muốn ở trong Hội Thánh? Như thế chúng ta phải đọc Rô-ma 12:2 theo cách khác: "Hãy làm giống đời này, hoặc là hãy thích ứng đời này". Với điều này thì thế nào? "Hãy thích ứng với thời đại này". Điều này nghe như thế nào? Tốt lắm, không có áp lực. Nó không tốt sao? Đối với đời sống của anh em, thì nó không những không tốt, mà còn chết chóc nữa. *"Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thế nào"* (Rô-ma 12:2). Kinh Thánh nói điều đó; tôi không muốn nói nhiều, tôi chỉ muốn đọc lên. Câu này còn giá trị hiệu lực đối với anh em là những thanh thiếu niên không? Còn đúng với anh em không? Anh em thích điều gì hơn? Thích ứng hay là không thích ứng? Đừng thích ứng! Anh em không có sự lựa chọn. Kinh Thánh nói: Anh em đừng thích ứng. Anh em nói: Ô không, nó quá khó. Chúng ta đừng nên nói về điều đó, nếu không tất cả các thanh thiếu niên sẽ chạy mất? Anh em nghĩ như vậy sao? Anh em sẽ chạy đi khỏi khi tôi đọc câu này? Anh em sẽ tức giận? Nó không phải là Lời của Đức Chúa Trời sao?

Giăng 17:11-14 nói: *"Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha Thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đương khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian,*

cũng như Con không thuộc về thế gian vậy". Anh em nghĩ gì? Thế gian có yêu các môn đệ không? Thế gian đã ghét họ! "...*vì họ không thuộc về thế gian*". Chúa đã phán: "...Ta không thuộc về thế gian, vương quốc của Ta không thuộc thế gian này". Bây giờ tôi rất muốn hỏi: Hội Thánh có thuộc thế gian này không? Hội Thánh là gì vậy? Nếu vua không thuộc về thế gian này và vương quốc Ngài chắc chắn không thuộc về thế gian này, tại sao Hội Thánh phải thuộc thế gian này? "...*vì họ, (các môn đệ của Chúa) không thuộc về thế gian này*" (Giăng 17:14). Điều này được ghi trong Phúc Âm Giăng. Chúng ta phải làm gì bây giờ? Chúng ta nói a-men. Một lời như thế có ích cho tất cả chúng ta. Vua của chúng ta không thuộc về thế gian này. Chúa đã từng phán rằng: Thế gian chẳng có gì trong Ta. Mặc dù đang sống trong thế gian, nhưng chúng ta không thuộc về thế gian này. "*Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy*" (Giăng 17:16). Ở đây, Chúa đã phán điều này hai lần, một lần thì không đủ. Vấn đề chủ yếu ở đây là vương quốc các tầng trời. Hội Thánh là vương quốc các tầng trời và vương quốc này không thích hợp với các vương quốc của thế gian này. Đơn giản là nó không thích hợp với thế gian. Tôi xin lỗi, nhưng nó là như thế. Tôi không thể thay đổi nó được. Cả thế gian nằm trong tay kẻ ác là ma quỷ. Điều này hoàn toàn không đơn giản. "*Con không cầu xin Cha cất họ khỏi thế gian...*" (Giăng 17:15a). Điều này không được, trừ khi anh em được cất lên. Nhưng tiếc rằng thời gian của sự cất lên chưa đến. Anh em không thể nào nói: Bây giờ tôi muốn được cất lên. "...*mà là xin Cha gìn giữ họ khỏi kẻ ác*" (Giăng 17:15a). Ở đây có một kẻ thù, nó muốn lôi kéo chúng ta vào trong thế gian này. Tôi không ám chỉ rằng chúng ta hoàn toàn chẳng làm gì nữa, nhưng lòng, thái độ và toàn bản thể của chúng ta nên dị ứng đối với thế gian này. Đừng làm ngược lại, nếu không cuối cùng anh em bị dị ứng đối với sự vinh hiển của Chúa.

"*Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lẽ thật*" (Giăng 17:17). Điều gì sẽ thánh hoá anh em, nếu Lời của Đức Chúa Trời không còn giá trị đối với anh em? Đừng đánh giá thấp Lời Chúa. Đặc biệt là trong đoạn này, ví dụ như "Ngài không thuộc về thế gian, do đó chúng ta cũng không thuộc về thế gian này", anh em muốn làm gì với những lời này? Vậy, tôi muốn hỏi anh em: Anh em có thuộc về thế gian này không? Chúng ta có thuộc về thế gian này không? - Không! Ngợi khen Chúa về điều này! Chúng ta phải nói: Không, vì Đấng ở trong chúng ta không thuộc về thế gian này. Vương quốc của các tầng trời thì thuộc trời, thần thượng, thánh khiết, nó thuộc về Đức Chúa Trời, nó thuộc về bên trên và Hội Thánh là vương quốc của các tầng trời. Anh em không được phép thay đổi bản chất của Hội Thánh. Sau đó Ngài nói tiếp: "*Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian*" (Giăng 17:18).

Chúng ta được sai đi không phải để hỗ trợ thế gian. Chúa đã phái Hội Thánh Ngài vào trong thế gian để chống lại kẻ thù và đoạt trái đất này khỏi bàn tay kẻ thù, để vương quốc của Ngài có thể đến. Chúng ta phải làm gì, nếu chúng ta đứng về phía thế gian? Chúng ta đã đọc Ma-thi-ơ 5:13: "*Các ngươi là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân*". Như vậy thì không có ích lợi gì cả. Điều này có nghĩa, là Cơ Đốc nhân, nếu chúng ta không còn ảnh hưởng đến thế gian nữa, nhưng ngược lại, chúng ta bị thế gian ảnh hưởng, làm chúng ta trở nên mất mặn và mất tác dụng; thì Chúa sẽ ném bỏ chúng ta. Đừng xem nhẹ điều này quá. Đừng nói: Ôi, nó khó quá. Không, nó phải như thế. Sự mong muốn của tôi sáng nay là anh em chấp nhận Lời của Chúa. Chúng ta không cần điều gì khác, không cần nhiều sự giải thích, mà Lời Chúa nói như vậy. Nếu Lời Chúa không còn giá trị hiệu lực đối với chúng ta nữa, thì điều gì thánh hoá chúng ta?

Trong Gia-cơ 4:4-5 chép: "*Hỡi bọn tà dâm kia, anh em há chẳng biết làm bạn với thế gian tức là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên, ai muốn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời vậy. Hay là anh em tưởng Kinh Thánh nói vô ích sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến ở trong lòng chúng ta, ham mến chúng ta đến nỗi ghen tương*". Anh em muốn loại bỏ câu này ra khỏi Kinh Thánh không? Thay vì gạch chân màu đỏ, anh em đã bôi đen nó? Như vậy câu 4 này không còn trong bức thư của Gia-cơ nữa. Câu này có giá trị hiệu lực đối với anh em không? Anh em chưa từng đọc câu này sao? Anh em có thích câu này không? Nó có hương vị cho anh em sao? - "Có"! - Tiếng "Có" này không mạnh mẽ và không thuyết phục lắm. Nhưng ngợi khen Chúa, Ngài đã nói có, vì Ngài biết điều này là đúng. Thậm chí khi không thích nó, nhưng chúng ta phải ăn nó, vì nó có ích cho chúng ta. Thỉnh thoảng chúng ta ăn nhiều thứ vì chúng ta cần nó chứ không phải vì nó ngon miệng. Đặc biệt các loại thuốc thuốc bắc đều đắng, chẳng ai thích nó. Nhưng ở đây chép rằng: "...*làm bạn với thế gian là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời*" Anh em muốn gì? Anh em muốn làm bạn với thế gian hay làm bạn với Đức Chúa Trời? Anh em không thể nào có cả hai. Hoặc cái này hay cái kia (chỉ một trong hai). Chúng ta có nên thỏa hiệp không? Tôi muốn làm bạn với thế gian và cũng muốn làm bạn với Đức Chúa Trời. Anh em nghĩ điều này có thể không? Đừng nghĩ rằng anh em có thể thỏa hiệp; không thể được. Điều này không tương xứng với ý tưởng của chúng ta. Vương quốc của Đức Chúa Trời là tuyệt đối.

Khi nghĩ đến vương quốc của các tầng trời, chúng ta phải ý thức rằng, nó là một lĩnh vực hoàn toàn khác và có những chuẩn mực hoàn toàn khác. Thụ ý Sĩ hoàn

toàn khác với Thái Lan và có những chuẩn mực khác với Philippin. Nếu anh em đem những chuẩn mực của anh em vào Philippin, thì không có tác dụng. Và nếu ai đem một số chuẩn mực nhất định của Philippin vào đây, người đó có thể bị ở tù. Thật vô lý nếu người đó thử mọi khả năng vì đây là một vương quốc hoàn toàn khác. Chúng ta ở đây, trong vương quốc thiên thượng, nên đừng thử đem chuẩn mực của thế gian vào đây. Tôi lấy làm tiếc rằng điều này không được. Lời này làm lạnh mạnh cho chúng ta là những thanh thiếu niên. "*Ai muốn làm bạn với thế gian, thì người ấy trở nên kẻ nghịch thù cùng Đức Chúa Trời*" (Gia-cơ 4:4b). Anh em đừng nên dối mình mà nghĩ rằng: Tôi thích thế gian và tôi cũng yêu Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời sẽ nói với anh em: Con nói rằng con yêu Ta, và tại sao con là một người bạn của thế gian này? Vì lẽ đó, Đức Chúa Trời xem chúng ta như là bọn tà dâm. Vì anh em muốn có Đức Chúa Trời, nhưng cũng muốn có quan hệ khác. Anh em không thể nào có hai mối quan hệ được. Các anh em, anh em nghĩ gì, nếu vợ anh em có một quan hệ với anh em và bên cạnh đó còn có một mối quan hệ khác? Điều này không được! Tại sao không được? Đừng tuyệt đối như vậy, hãy làm một chút thỏa hiệp! - "Không được"! - Anh em hoàn toàn chắc chắn chứ? - Rất chắc chắn. Vậy, tại sao anh em nghĩ rằng Đức Chúa Trời cho phép điều này? Do đó, Kinh Thánh nói: hỡi bọn tà dâm. Câu này không nói đến các chị em ở đây mà ám chỉ các thánh đồ, tức Hội Thánh của Ngài, một mặt yêu Đức Chúa Trời và nói: Vâng, tôi yêu Đức Chúa Trời! Còn mặt khác, họ ký kết một tình bạn thân thiết với thế gian. Anh em nghĩ điều này được sao? Chắc chắn là không được. Đây là một nan đề. Đó là những gì mà Lời Đức Chúa Trời phán. Anh em cho rằng Gia-cơ quá nghiêm khắc phải không? Điều này chẳng liên quan gì với Gia-cơ mà liên quan đến Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời nói điều đó và điều đó là Lời của Đức Chúa Trời. Cho dù anh em có muốn nghe nó hay không, điều đó không quan trọng. Nó là điều mà Đức Chúa Trời đã phán. Nếu ai không muốn nghe, cũng OK thôi. Nhưng người đó là một kẻ tà dâm trong mắt của Đức Chúa Trời, vì chúng ta là cô dâu của Chúa. Hay là anh em cho rằng Kinh Thánh nói điều này vô ích sao?

Và vì thế, chúng ta phải thấy rằng người ta không được phép đọc Kinh Thánh theo một phương diện mà thôi. Có phương diện của tình yêu, ân điển, nhân từ, nhu mì. Cũng có một phương diện khác của ánh sáng, phán xét, chuẩn mực của Đức Chúa Trời và của sự nên thánh. Anh em không được bỏ qua phương diện kia. Nếu anh em đọc Lời của Đức Chúa Trời chỉ ở một phương diện, bằng cách chỉ đọc những gì anh em thích và phần còn lại anh em không thích đọc, cuối cùng anh em sẽ lầm lạc. "*Hay là anh em tưởng Kinh Thánh nói vô ích sao? Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời khiến ở trong lòng chúng ta, ham mến chúng ta đến nỗi ghen tương*"(Gia-cơ 4:5). Đức Chúa Trời chúng ta ghen tương. Cuối

cùng, Ngài mất dân Ngài nơi thế gian. Thế gian cạnh tranh với Đức Chúa Trời. Và cuối cùng, Ngài mất cô dâu của Ngài.

Chúng ta hãy đọc trong 1.Giăng 2:15-16: "*Chớ yêu thế gian*". Điều này thì không đủ sao? Tại sao Giăng còn phải viết "*cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa*"? Điều này rất cụ thể. Không chỉ thế gian như là toàn thể mà còn các vật cụ thể. Có rất nhiều vật ở trong thế gian muốn chiếm lấy lòng chúng ta. "*Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy*". Lời Đức Chúa Trời nói điều này. Anh em nghĩ gì? Tôi nói: Tôi có thể yêu thế gian và đồng thời cũng yêu Cha thiên thượng. - Điều này không được! - Được chứ, tôi cũng yêu Chúa mà. Ngay cả khi tôi tham dự mọi điều trong thế gian và làm nhiều thứ, tôi vẫn còn thông công được với Đức Chúa Trời. Chúng ta tổ chức một chuyến du lịch bằng tàu và có thể thông công tốt với nhau trên tàu. Có lần, vài anh em đã nói và đề nghị với tôi: "Anh phải nghỉ ngơi và phải có giải trí chứ. Có một chuyến du lịch bằng tàu rất rẻ, chúng ta có thể tập hợp một vài anh em để tổ chức chuyến du lịch bằng tàu. Và trên tàu chúng ta có thể tổ chức một hội đồng. Điều này không tốt sao? Anh muốn đi với chúng tôi không?" Một mặt là chuyến du lịch bằng tàu, còn mặt khác là chúng ta đi vào vùng biển Địa Trung Hải, quá đẹp. Có lẽ họ đã nghĩ: "Như vậy, chúng ta thông công với nhau mỗi buổi tối và uống một ly rượu nho. Điều này không tốt sao?" Anh em biết không, nếu anh em làm điều này một lần, thì sẽ làm lần thứ hai, và sau mười lần, anh em không còn hứng để thông công nữa nếu không có chuyến du lịch bằng tàu. Kề cuối, nếu không có chuyến du lịch bằng tàu, anh em không thể nào thông công được nữa. Cuối cùng, luôn có nhiều chuyến du lịch bằng tàu hơn là sự thông công và sau cùng chỉ còn lại cuộc du lịch bằng tàu mà không có sự thông công. Bây giờ chúng ta không thích nghĩ như vậy, nhưng đó là điều mà Lời Đức Chúa Trời phán: "*Nếu ai yêu thế gian*". Thế gian là vương quốc của kẻ thù với toàn bộ hệ thống của nó. Có hệ thống giải trí, thể thao, có mọi sự. Tôi không nói rằng chúng ta không được phép chơi bóng rổ. Nhưng nếu chúng ta làm điều đó như là Hội Thánh (chơi bóng rổ với tư cách là Hội Thánh), thì không tốt.

"Chớ yêu thế gian, cũng đừng yêu các vật ở thế gian nữa; nếu ai yêu thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Cha chẳng ở trong người ấy. Vì mọi sự trong thế gian, như sự mê tham của xác thịt, sự mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời, đều chẳng từ Cha mà đến, nhưng từ thế gian mà ra"(1.Giăng 2:15-16). Mọi người sẽ nói: tại sao không, chúng ta cũng có thể làm điều đó và có sự tương giao tốt đẹp với Đức Chúa Cha. Anh em cho là có sự thông công tốt đẹp với Cha, nhưng Cha chẳng nghĩ như thế. Theo Lời Ngài ở đây, anh em cho rằng

Đức Chúa Cha sẽ có sự tương giao tuyệt vời với chúng ta trong chuyến du lịch bằng tàu hay sao? Tại sao không? Đức Chúa Trời chúng ta không hẹp hòi như thế, nhỏ nhen như thế, phải không? Lời Đức Chúa Trời ở đây là thâm quyền quyết định. "*Vả thế gian với sự tham dục nó đều qua đi, song ai làm theo ý muốn Đức Chúa Trời thì còn lại đời đời*" (1.Giăng 2: 17). Lời Đức Chúa Trời đã phán như thế.

Và nếu chúng ta quay lại và thấy rằng Hội Thánh là vương quốc của Đức Chúa Trời ngày nay, thì Hội Thánh phải khác và phải nhìn khác hơn vương quốc của thế gian này. Vương quốc của các tầng trời hoạt động theo những nguyên tắc hoàn toàn khác. Nó phải hoàn toàn khác. Chúng ta hãy đọc Ga-la-ti chương 1:4: "*là Đấng phó mình vì tội lỗi chúng ta, hầu cho cứu chúng ta khỏi đời ác nầy, y theo ý muốn Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta*". Đời này có nghĩa là thế gian, tức là hệ thống của nó. Chúa muốn cứu chúng ta ra khỏi thế gian này. Tôi tin, tất cả anh em biết rõ câu chuyện về sự giải cứu khỏi Ai Cập. Tất cả chúng ta đều biết rằng Ai Cập là một hình ảnh ám chỉ thế gian. Đó là một sự dạy dỗ tốt, nhưng nếu nó chỉ là một sự dạy dỗ mà thôi, thì có ích lợi gì? Và Ga-la-ti chương 1 cho biết rằng, chúng ta phải được cứu ra khỏi thời đại gian ác này. Bây giờ, anh em nói: Ôi, đừng nói với tôi điều đó, đó là một áp lực, anh đặt tôi dưới áp lực! - Anh em phải nói rằng: Cảm ơn anh, bởi anh đã đặt tôi dưới áp lực, để tôi được cứu ra khỏi thế gian này! Anh em sẽ giận tôi sao? Tôi nên nói khác điều gì? Có thật nhiều câu ở đây.

Lúc dân Y-sơ-ra-ên vào miền đất tốt lành, Đức Chúa Trời đã cảnh cáo họ: Các ngươi chớ bắt chước các dân tộc. Các ngươi chớ học theo họ và các đường lối họ. Dân Ngài phải khác biệt. Vương quốc Ngài phải khác hẳn. Do đó, chúng ta thấy rằng, toàn bộ luật pháp trong Cựu Ước tạo sự phân rẽ rõ rệt giữa vương quốc của Đức Chúa Trời, đó là dân Y-sơ-ra-ên, và các dân ngoại. Đức Chúa Trời muốn có một dân thánh dành cho Ngài. Và cuối cùng trong Ê-phê-sô chương 5, Chúa muốn có một Hội Thánh như thế nào? Một Hội Thánh thuộc thế gian phải không? Một Hội Thánh không bị ràng buộc và tự do phải không? Chúa muốn có một Hội Thánh ra sao? Một Hội Thánh tuyệt hảo, tinh khiết. Tuyệt hảo? Ô, nhưng điều này quá khó. Một Hội Thánh thánh khiết phải không? Ô, điều này còn khó hơn. Một Hội Thánh vinh hiển phải không? Không thể được, anh đặt tôi dưới áp lực. Chúng ta phải làm gì? Đầu hàng phải không? Nhưng tôi thành thật muốn hỏi anh em: Điều này thật khó khăn vậy sao? Anh em ở trong Hội Thánh bao lâu rồi vậy? Đi với Chúa khó khăn vậy sao? Chắc chắn không dễ dàng, vì chúng ta có xác thịt. Nhưng điều này cũng không quá khó khăn, phải không? Điều này là không thể sao? Ở trong Hội Thánh không phải là điều tốt

đẹp sao? Không, thậm chí nó rất đẹp. Có lẽ không phải luôn luôn, nhưng nó cũng rất tốt trong Hội Thánh. Nếu anh em một lần bị thể gian bắt lấy và bị lây nhiễm bởi bệnh tật của thể gian này, thì nếp sống Hội Thánh sẽ rất khó khăn. Nhưng nếu anh em bình thường về mặt thuộc linh, điều này hoàn toàn không quá khó.

Do đó, chúng ta phải được chữa lành bởi lẽ thật, bởi Lời Chúa. Thật ra tôi chỉ đọc ở đây một vài câu từ Kinh Thánh thôi, và còn nhiều hơn nữa. Vương quốc các tầng trời hoàn toàn khác. Hội Thánh hoàn toàn khác. Chúa phán: Vương quốc của Ta không thuộc về thể gian này. Và vì thế Hội Thánh ngày nay cũng phải khác biệt hoàn toàn. Chúng ta hãy cùng nhau đọc Ê-phê-sô 5. Sáng nay chúng ta chỉ đọc các câu Kinh Thánh thôi. "*Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội Thánh, phó chính mình vì Hội Thánh, để khiến Hội Thánh nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Lời làm cho Hội Thánh tinh sạch*" (Ê-phê-sô 5:25-26). Ở đây, Lời Chúa lại được đề cập đến. Chúng ta cần Lời đúng đắn. Không phải chỉ những gì chúng ta muốn nghe mà là Lời khách quan, chân thật của Đức Chúa Trời. "*...Đặng tỏ ra Hội Thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài*" (Ê-phê-sô 5:27). Chúa muốn có một Hội Thánh như thế nào? Anh em phải tự nhận xét mình. Hội Thánh phải như thế nào? Anh em có sự chọn lựa không? Không. Nhưng Chúa đã chọn và Ngài đã phán điều mà Ngài muốn.

Chúng ta hãy đọc Khải Huyền 21:9-11: "*Một vị trong bảy thiên sứ đã cầm bảy bát đựng đầy bảy tai họa cuối cùng*". Những tai họa này để làm gì? - Dành cho thể gian. Sự kết thúc của thể gian này sẽ đầy đầy những tai họa nghiêm trọng. "*...đến gần tôi, bảo rằng: Hãy đến, ta sẽ chỉ cho người thấy người vợ mới cưới là vợ Chiên Con. Người cất tôi đi trong tâm linh, lên một hòn núi lớn và cao*"... không phải để nghỉ mát, chắc chắn không phải. Có lẽ anh em lại nghĩ đến một hòn núi khác trong đầu mình. Đây là một hòn núi lớn và cao mà không có cáp treo. "*Và chỉ cho tôi thấy thành thánh, là Giê-ru-sa-lem, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, rực rỡ vinh hiển của Đức Chúa Trời. Sự chói sáng của thành ấy giống như của bảo thạch, như ngọc thạch anh trong suốt giống như pha lê*". Thật quý báu, thật tinh khiết, thật trong suốt, sáng chói. Chúa muốn có một Hội Thánh như thế. Đó là vương quốc của Đức Chúa Trời. Nó là thành thánh, Si-ôn, thành của vua lớn chúng ta, không có sự pha trộn. Nếu tôi kể khác điều này cho anh em nghe, thì tôi là một kẻ nói dối. Đó là Hội Thánh của Chúa.

"*Thành có một bức tường cao lớn*" (Khải Huyền 21:12a). Người ta cần một bức

tường để làm gì? Có một bức tường thành nào ở trong Hội Thánh của anh em không? Và cao như thế nào? Một mét phải không? Hay là nửa mét? Nếu bức tường của anh em chỉ cao nửa mét, thì nó chỉ được dùng để trang trí và chẳng có ích gì cả. Ai cũng có thể đi ra và đi vào. Bức tường thành có nghĩa là sự phân rẽ. Phải có một sự phân rẽ khỏi vương quốc của Sa-tan. Thế gian không chỉ là thế gian, thế gian là lãnh địa cai trị của Sa-tan. Điều này chúng ta phải nhìn thấy. Nếu chúng ta không cẩn thận, chúng ta sẽ bị thiệt hại. Tôi không ám chỉ rằng chúng ta trong Hội Thánh phải sống như những tu sĩ, tự cô lập mình và chẳng làm gì cả. Có lẽ sẽ tốt hơn nếu Chúa cất chúng ta lên. Tuy nhiên, Chúa chưa muốn cất chúng ta lên, bây giờ chưa phải lúc. Chúng ta thực sự sống rất bình thường, nhưng chúng ta sống khác biệt so người của thế gian. Phải có một sự khác biệt. Chúng ta là ánh sáng của thế gian này. Chúng ta muốn chinh phục thế gian cho Chúa và không muốn bị nó bắt lấy. Do đó phải có một sự phân rẽ.

"Thành có một bức tường cao lớn, với mười hai cửa, trên những cửa có mười hai vị thiên sứ" (Khải Huyền 21:12a). Thành phố được canh giữ. Nếu các thiên sứ canh giữ, thì điều này thật nghiêm trọng. Anh em có nhớ Chê-ru-bim trong vườn Ê-đen không? Vườn Ê-đen được canh giữ như thế nào? Với thanh gươm chói lòa. *"Cùng những danh đề, là danh mười hai chi phái của con cháu Y-sơ-ra-ên ... Còn tường của thành có mười hai cái nền, tại trên có đề mười hai danh là danh mười hai sứ đồ của Chiên Con"* (Khải Huyền 21:12a, 14). Các nền rất vững chắc. Thành phố được xây rất chắc chắn. Và thật sự cả thành phố giống như bức tường này. *"Còn tường của thành có mười hai cái nền, tại trên có đề mười hai danh là danh mười hai sứ đồ của Chiên Con"* (câu 14). Hãy đọc những gì các sứ đồ nói. Anh em cho rằng các sứ đồ có những thỏa hiệp? Anh em có thích đọc những gì Phao-lô đã viết không? Ông rất dễ mến phải không? Chỉ có tình yêu, tình yêu, tình yêu và còn yêu thương nhiều hơn nữa phải không? Với Phi-e-rơ thì thế nào? Còn Giăng nữa? Giăng đã viết rất nhiều. Ông là người đã nói: Đừng yêu thế gian. Và những người này là những viên đá nền, tức nền tảng trong Giê-ru-sa-lem mới. Một nền tảng có nghĩa gì? Được xây dựng trên sự dạy dỗ của họ. Toàn bộ Hội Thánh được xây dựng trên nền tảng của các sứ đồ và các tiên tri. Và chính Chúa là đá góc nhà. Anh em không thể xây dựng theo sự tưởng tượng của mình. Không, điều này không được. Ma-thi-ơ là một viên đá nền ở đó, có lẽ là viên đá nền đầu tiên. Tất cả phải dựa trên những gì mà ông đã nói và đã viết. Đức Chúa Trời xây dựng như thế, và đó sẽ là Giê-ru-sa-lem mới.

Sau đây tôi rất muốn hỏi anh em: Anh em đang xây dựng cái gì ở đây, tại Zürich? Chúng ta xây dựng cái gì vậy? Chúng ta có nên mở một Hội Thánh

khieu vũ không? Chúng ta có muốn dùng những phương pháp thế gian để cho mọi người đến không? Hội Thánh không cần các phương pháp của thế gian. Nhưng nếu chúng ta không còn sự sống nữa, không còn Thánh Linh nữa, thì chúng ta không còn cách nào khác để lôi kéo nhiều người vào trong Hội Thánh. Như thế, anh em phải lấy nhiều điều từ vương quốc của Sa-tan. Anh em sẽ nhận được nhiều sự cung ứng mời gọi: Các người hãy nhìn xem, nó không hoạt động. Sự sống, Thánh Linh, sự vui hưởng, Lời Chúa, chân lý không hoạt động. Hãy đến đây, ta (Sa-tan) cho các người mượn phương pháp của ta. Hãy sử dụng phương pháp của ta. Kế tiếp, ta bảo đảm các người là mọi thanh thiếu niên sẽ đến. Các người không cần phải cầu nguyện, không cần kiêng ăn, các người không cần rèn luyện tâm linh, không cần nên thánh, và hoàn toàn không cần gì cả và tất cả sẽ đến! Điều này quá tốt, phải không? Ta cung ứng cho các người phương pháp này thậm chí miễn phí, nó rất hiệu quả. Anh em ơi, như vậy thì sao? - Không, tôi không muốn điều đó! - Tại sao không muốn vậy? Anh em không muốn mọi người đến sao? - Tôi muốn Thánh Linh! - Nếu anh em biết, điều này quá nặng nề, có quá nhiều áp lực, nó khó khăn như thế thì anh em phải cầu nguyện, phải phân rẽ chính mình khỏi thế gian, anh em phải đến với Lời Chúa và cuối cùng nó không có tác dụng! - Ai nói là không có tác dụng? Nó có hiệu lực! Nguyện xin Chúa mở mắt anh em. Anh em phải nhìn thấy Chúa xây vương quốc của Ngài ngày nay như thế nào?

Chúng ta phải là những người ngày nay vâng theo Lời Đức Chúa Trời. Thảm quyền quyết định là những gì Chúa phán, chứ không phải những gì con người nói. Bởi vì, những gì con người nói hủy hoại Lời của Chúa, nghịch lại với Lời Chúa. Vì thế, chúng ta không được tiếp nhận nó, dù nó nghe có vẻ xuôi tai, bề ngoài đẹp đẽ hay là hiệu quả như thế nào. Không, chúng ta ở trong những gì vua phán. Điều này là tất cả. Thật đơn giản. Nếu chúng ta làm vậy, thì không còn nan đề và cũng không cần phải thảo luận nữa. Là vương quốc của Đức Chúa Trời, chúng ta không có sự lựa chọn, chúng ta theo Ngài.

Chúng ta cũng phải nhận biết: Nó là một cuộc chiến thuộc linh, không phải cuộc chiến chống lại xác thịt và huyết. Nếu nhìn thấy điều này, chúng ta sẽ không bị rơi vào trong bất kỳ cái bẫy nào. Chúng ta đang ở trong một cuộc chiến thuộc linh, như Ê-phê-sô 6:12 nói: "*Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy*". Xây dựng vương quốc của Đức Chúa Trời ở đây, trên đất này, không thể không có cuộc chiến. Vì lẽ đó, thời đại này chấm dứt trong một cuộc chiến tranh lớn, tức cuộc chiến tranh tại Ha-ma-ghe-đôn. Tại đó, quân đội của thế giới này, dưới sự dẫn dắt của

con thú, chiến đấu chống lại quân đội của Chúa, tức quân đội từ trời xuống. Nó là một cuộc chiến, nhưng ngày nay cuộc chiến này không nhìn thấy được bằng mắt của chúng ta. Chúng ta chiến đấu và chiến tranh chống lại Sa-tan, quyền lực và bạo lực của nó; và cuộc chiến này trở thành trầm trọng trong chiến trận tại Ha-ma-ghe-đôn.

Ngày nay, trong Hội Thánh, chúng ta chiến đấu bằng cuộc chiến này: Tôi muốn yêu thế gian hay là tôi muốn yêu Cha? Tôi muốn thuộc trời hay tôi muốn thuộc đất? Tôi muốn được phân rẽ cho Chúa hay là thỏa hiệp? Tôi muốn thuộc xác thịt hay là thuộc linh? Tôi muốn vâng lời hay là đi con đường riêng của mình? Luôn luôn có một cuộc chiến đấu, bởi vì người ta chẳng làm gì được. Từ 2000 năm qua, cuộc chiến đã kéo dài cho đến ngày nay. Chúng ta được tham dự vào cuộc chiến, nhưng Chúa thắng cuộc chiến tranh này.

Mặc dù chúng ta không vì thế gian, không thuộc thế gian và không yêu thế gian này, chúng ta sống rất bình thường trên trái đất. Chúng ta cũng làm nhiều điều tốt đẹp, nhưng chúng ta không pha trộn những việc này với Hội Thánh. Hội Thánh phải thánh khiết. Anh em có thể chơi thể thao chút chút, nhưng nếu vào một ngày nào đó, môn thể thao trở thành một sự kiện do Hội Thánh tổ chức, thì nó không còn tốt đẹp nữa. Sau đó, Hội Thánh tại Zürich sẽ có một đội bóng rổ, kế tiếp anh em thi đấu với Hội Thánh tại Stuttgart. Anh em có thể tưởng tượng điều đó không? Nó không được. Đương nhiên, đây là một thí dụ cực đoan. Tôi hy vọng rằng chúng ta đừng đi quá xa. Vì tôi đã từng thấy rồi điều này ở trong một Hội Thánh. Tại đó, họ chỉ cho tôi thấy một sân thể thao lớn của Cơ Đốc giáo: Họ có một sân bóng rổ rất đẹp. Chẳng bao lâu họ sẽ có một đội bóng Hội Thánh. Anh em có tưởng tượng được là thân thể Đấng Cứu Thế chơi bóng rổ không? Thuộc về tôn giáo chuyên nghiệp. Một đội bóng rổ tôn giáo chắc chắn rất hấp dẫn đối với nhiều thanh thiếu niên phải không? Nhưng đó không còn là vương quốc của Đức Chúa Trời nữa mà thuộc về người khác. Chúng ta đứng với Chúa. A-men! J.S.